

„Edinost“

za enkrat na dan, razen podelj in praznikov, ob 6. uri zvečer.

Naročnina znaša:

za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnina je plačevati naprej. Na naročbe brez priložne naročnine se odprava ne odira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 nč.); even Trsta pa po 8 stotink (4 nč.).

Telefon 211. 578.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V „Edinosti“ je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom Posilana, osmrtnice in javne zahvale domači oglašitvi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in sprejemanje inšervatov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godina

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu

Zavednim tržaškim — posebno okoličanskim Slovincem po volitvah.

(Dopis iz Dalmacije.)

Svršeno je — končan je veliki volitveni boj — podlegli ste kruti sili — ali niste premagani.

Rodoljubnim strahom ste Vi in Vaši mnogozasluzeni voditelji iz Trsta in okolice pričakovali vspeh volitev. Znali ste, da nepravica in nepoštenje moreta mnogo in mnogo škoditi ali vendar: morda vendar niste mislili na to, da ti dve slabi lastnosti zamoreti zmagati nad pravico in poštenjem. Uverjen sem, da je skoraj vsem izmed Vas poštenih pred razglasitvijo vspeha volitev trepetalo domoljubno srce, znam, da je marsikateri iz med vas tresla mrzlica, obdajal strah, čes: spet moramo propasti, kajti sovražnik je preveč napel svoje nepoštenne strune; ali drugi glas Vam je govoril v srečo: ne, nikar ne boj se; zmaga je gotova na Tvoji strani, kajti pravica in poštenje vendar morata zmagati.

No — in s kako napetostjo pa so ostali nam bližnji bratje Slovinci in Hrvati pričakovali izid teh volitev — s kakim strahom in upom smo pričakovali mi okoličanski Slovinci, katerim ni sreča dana, da se borimo z uma svitlim mečem za naše najjednostavnejše pravice, tega Vi morda niti ne slutite in morda niti ne mislite na to.

Koliko dolgih trudnih noči — koliko trepetanja, koliko straha smo zavžili z vsako vestjo, čaka je na rezultat volitev. Nadejali smo se, da je vendar enkrat prišel dan, ko zmaga poštenje nad nepoštenjem, pravica nad krivico — to smo se nadejali vsaj v novem dvajsetem stoletju, v katerem ima menda dvatisočletna kultura priti do svojega vrhunca. Prevarili smo se, da, prevarili. Ko so se nam brzojavili razni nevspehi volitev v Istri in Trstu, bili smo razočarani, da — kar okameneli smo. Sree nam je bilo užaljeno, nemo smo stali — ali to samo za hip — samo trenotek; nismo mnogi premišljali, kar naenkrat smo bili na nogah, vsklikaje — živel, živeli zavedni volilci!

Naš narod se je vzbudil popolnoma iz sna — vstal je — tare si le še oči, ki so mu še na pol zaprte, ali on je že ves na nogah — on je tu v bojnih vrstah za prava svoja.

Ne — ne, nismo propali, podlegli smo, ali zmagali smo! Pravica sicer še ni zmaga nad krivico, poštenje nad nepoštenjem, ali tržaško-okoličanski Slovinci in istrski Slovani so zmagali — so premagali moralno sovražnike, služeče se nepoštenih sredstev. Vi ste jim dokazali, da smo še tu in da hočemo ostati tu, da je ta tržaška zemlja tudi naša slovenska domovina.

Tržaški Slovinci! Okoličani! Vašemu nastopu se divijo vsi ostali Slovani; na Vašem vspehu se vesele vsi ter naznanjajo ostalemu svetu Vašo veliko moralno zmago. Oni Vam e čudijo, oni Vam čestitajo. To Vam je v največjo čast.

To vsestransko slovensko čestitanje, te hvalospeve ste gotovo zaslužili v polni meri.

Da — in kaj bi še le bilo, ako bi ostali Slovani poznali naše težave, kaj bi oni rekli, če bi poznali Vaše žalostno stanje? Ali mi, ki smo ne samo Vaše krvi, ampak tudi rod dom okoličanski Slovinci, mi se Vam divimo — mi jočemo od veselja, mi se ponašamo tem krasnim nastopom Vašim. Nad 8000 v peti kuriji in 2000 v tretjem razredu poštenih, neomadeževanih, neupljenih pravil slovenskih glasov in o nebovpijočih odnošajih, ki vladajo v našem, z iredentizmom nasičenem Primorju, to je velikanski, možati, slovensko-rodoljubni nastop, ki se ne da opisati s peresom.

Da, da, čudijo se Vam vsi, ali še bolj bi se vam čudili, če bi znali, da delate skoro vi vsi pri naših zagriženih nasprotnikih, da dela mnogo vas pri našem c. kr. — magistratu, da ste tako rekoč od njih odvisni; da odvisni ste, kajti vsakikrat vam stoje ob volitvah z nožem na grlu, zahtevaje od vas, da jim prodaste svojo dušo, svojo zavest. Bogu potoženo, še je takih, ki se prodajajo, ali mnogi teh se prodajajo le fizično, s telesom — duša! — slovenska duša jim ostaja. Da, mnogi, mnogi izmed vas si dajo napisati na glasovnice ime sovražnega nam kandidata, ali potem — a potem storé vendar svojo domovinsko dolžnost, store, kar jim velevala um in slovensko sree. Nas ne plašijo čisto nič nasprotni glasovi, pridobljeni od italijanskih kandidatov v okolici. Mi znamo, da je mnogo italijanskih posestnikov v spodnji okolici, in nekaj izdajic, kateri niso niti vredni, da plaze po naši zemlji.

Da, da, vi okoličani pokazali ste se

hrabre junake — in narod, ki ima tako poštenih slovensko mislečih sinov, ne more in ne sme propasti.

Drzno je skoraj prispodabljati vas se slavnimi Buri, ali kdor vas pozna, kdor pozna tužno stanje tržaško-okoličanskih ter istrskih Slovanov, ta vam se mora diviti, kakor se divi slavnim Burom v južni Afriki. Vam je najbrže že vsem poznano, da skoro že dve leti traja silna vojna med malim a junaškim narodom burskim, ki ne broji niti toliko duš, kolikor je nas primorskih Slovanov skupaj, in med glasovitimi bogatimi, vsemogočnimi Angleži. Anglež ima skoro toliko vojakov na bojnem polju, kolikor je Burom na svetu. In glejte, te slavne junaške maloštevilne Bure, kako se oni vojujejo z vspehom! Oholi Anglež je že javljal vsemu svetu, da je strl glavo vsem Burom — da jih ni več, da so popolnoma ukrotjeni. Ali glej! Buri so se kar naenkrat spet pokazali, kako še hrabrejši in navdušenejši so nego popred in mnogo in mnogo preglaivce delajo zopet Angležem. Ali zmagajo — ali podležejo? To vprašanje je na ustnicah vsemu svetu. Bog sam ima to v rokah!

Okoličani! Tržaški in istrski Slovani! Kolikokrat ste že premagali sovražnika v volitvenih krutih borbah — kolikokrat ste se borili prav po junaško, ali podleči ste morali, kajti sila vas je prevladala: krivica, nepoštenje, judeževi novei so zmagali.

Vse, vse je mislilo, da ste premagani na veke, vse je mislilo, da ne vzdignete več svoje pošene slovenske zmage; sovražniki so vam zaklicali ob predzadnjih volitvah zadnji amen. No, — Angleži so tudi že pred letom dni zaklicali slavnim Burom svoj zadnji amen; ali glejte njih — ohrabreni, osokoljeni, še se bore za domovino. Oni znajo, da pravica in Vsegamogočni na njihovi strani — in se bore z vspehom.

Tudi vi ste bili o predzadnjih volitvah poraženi, sovražnik vam je klicel zadnji amen; ali o zadnjih volitvah vstali ste zopet na noge, postavili se sovragu po robu, hrabrejši in še bolj možato, nego kedaj popred, tako, da se je divil vašemu nastopu ves jugoslovanski svet, tako, da so se celo našim sovražnikom tresle hlače. No podlegli smo tudi sedaj — zmagali so c. kr. iredentovci v družbi s c. kr. Italijani, ki imajo platno in škarje v rokah — zmagal je platz-commandant-le sedaj le — s tvojo voljo ali bolje: s pomočjo tvoje volje, katero sem si osvojila še za svojega življenja — saj znaš onega usodnega večera — s silo svoje volje. V svet tvojih petero čutil — tvojeje čustva in tvoje zavesti ne morem, ne morem več brez tvoje pomoči. Ali vendar — ne gledaš me z notranjim delovanjem onih možganskih celic, katere čuvajo spomin. Sliko mojega pojava — in glas — in vse — vsprejemajo tvoja čutila popolnoma po fizičnem procesu. S tvojo in mojo voljo namreč, katere sem ohranila v tvojem organizmu, je iz periferije atomov, ki se drže skupaj, datvorijo tvoj pojav, toliko delov, kolikor je potreba, da nastane zate v fizičnem svetu pojav, v katerem vidiš mene.

A kako bi to? — sem jej glasno posegel v govor.

Kaj, ti ne umeš. A ne umeš, ker ne znaš, da je vse — okoli tebe — tudi najdebelejša materija, le dete tvoje duše in njene volje. Slika sveža, kar ti gledaš in spoznavas, je le tvoja predočba, a daja ti jo tvoja volja. S to veljo gledaš atome v obliki solne, zvezd, cvetja in morja, pa kakor ti ta vsegamogočna volja pomaga, da vidiš atome v tej obliki, tako ti ona sedaj pomaga, da gledaš nekatere atome v obliki moje prikazni, — da me imaš pred seboj.

dant na lesnem trgu, zmaga je krivica nad pravico, nepoštenje nad poštenjem.

Glejte hrabre Bure! Oni se vojskujejo tudi sedaj z vspehom, ali bati se je, da podležejo, kajti vsakdo ve, da desetisoč vojakov premore enega samega. Buri utegnejo podleči, ker nimajo nikogar, ki bi se jih hotel vsiliti, ki bi hotel storiti enkrat konec veliki krivici, ki jo oni trpe. To je sramota za vso Evropo. Nič ne pomagajo njihovi obupni klicei, nič njihovo žalostno neznosno stanje; nikogar ni na svetu, ki bi se jih hotel vsiliti — niti 2000-letna kultura ne; da, ona zapira svoja ušesa na te obupne klice in daje svojo mafijško potuho nepravici — požrešnim Angležem. Nikogar nimajo Buri na svoji strani nego upanje v božjo pomoč.

Kaj pa z nami okoličani? Z nami, tržaško-istrskimi Slovani? Tudi vi ste se borili zadnjič kakor levi za svoje pravice — nastopili ste hrabreje, nego malokedaj na volilno bojišče. Meni je bilo mraz v topli sobi, ob sami misli na vas jadnike, uboge zadolžene, mnoge tudi gladne in morda letno obledene, ki ste čakali in vstrajali v hudi zimi, na strašni burji, Bog zna, koliko ur, samo da ste mogli izvršiti svojo domovinsko dolžnost! In storili ste to res tudi v polni meri. Podlegli smo! Ali vi niste v takem položaju kakor so nesrečni Buri. Ne — ne! Saj tudi nad nami bdi Oni, ki vse vidi, Oni, ki vse čuje in ki vse plačuje. Junaški Buri imajo samo Njega. Mi pa imamo poleg Njega bratov Slovanov na vseh straneh — pol Evrope je slovenske! Pred volitvami ste se tudi vi obračali do svojih sobratov za vsaj moralno pomoč. No, te ni bilo. Zakaj? Ker so mislili vsi, da vas ni več — da ste popolnoma izumrli. No, po zadnji bitki vaši in naši veliki moralni zmagi so se prebudili Slovani in prišli do spoznanja ter vam obežajo moralne podpore; slavijo vas, vesele se vaše moralne zmage nad iredento, čestitajo vam — a čestita vam tudi vaš okoličan

F.—v.

Politični pregled.

V TRSTU, dne 8. februarija 1901.

Parlamentarne stvari. Vprašanje o izvolitvi predsednika zbornice poslancev se noče ganiti z mesta.

PODLISTEK

Notturmo.

Spisal: Ksaver Šandor-Gjalski. — Prevel: Radi.

Od tedaj nisem skoro več dvomil, da je v mojih doživljajih nekaj posebnega — izrednega — tajinstvenega. Kaj je bilo z menoj? Kako je drugače mogoče pretolmačiti vso stvar, nego-li, da slednjič vendar — no, da — ona pride k meni. In vedno trdnejši in trdnejši je bil v meni sklep, da se objasnim z njo. No, trajalo je še precej dolgo, da se mi je zopet javila, kar me je vsikdar jako razburilo.

Nekega večera po dnevu, izpolnjenem z dolgoletnimi filozofskimi študijami, sem sedel v svoji knjižnici.

Baš sem del iz roke Du Prelovo filozofijo mistike in segnil po Goethejevem »Faustu«, ko so se v isti hip odprla vrata in vstopila je v sobo ona.

To pot je imela na sebi svoj zimski temnozeleni kostum z belo kučmo in istotakim kožuhom. Zdelo se mi je, da vidim od zunanega mraza osveženi obraz. In čutil sem, kakor da puhti iz nje mrzli zunanji duh.

Ne da bi snela kapo in odložila muf, dala mi je poljub, vzela mi knjigo iz roke in izjavila željo, da greva v njene sobo. O tem se je smejala ljubko in zbijala objestne

šale z mojimi filozofi. Meni je takoj šinila misel, da jo nocoj povprašam za vse. No, že v njeni sobi sem vse to pozabil, dokler je odložila najprej kožuh, a potem šla v buduar, da se preobleče v svojo belo hišno obleko; tedaj je navstal oni blaženi čisti čas ljubezni, v katerem morejo le čustva slaviti svoje slanje. Zavzela je svoje navadno mesto v naslonjaču poleg peči, a jaz sem moral sesti na podnožji na medvedjo kožo, da mi je glava počivala na njenih kolenih, a njena roka je posegala po mojih laseh. Z glavo je bila globoko naslonjena v naslonjač, da se je od trenutka do trenutka pripogibala z vsem svojim telesom do mene, da sem jej mogel poljubljati lasi, oči, usta. Tedaj je pričela pripovedovati iz srečnih dnij najine ljubezni, pripovedovati na svoj duhoviti način.

»Ah — a sedaj«, je vskliknila hkratu, »vem, ti želiš — ti se trpinčiš in mučiš, kaj sem in kako prihajam — jaz — katera ne živim več. Ti ne veruješ v smrt — bojiš se samega sebe in mene!«

»Jelena, kako bi!« sem vskliknil.

»Ne taji, ker za-me ni več meje individualne osebe. Vsako tvojo misel, vsaki tvoj čut znam tudi jaz isti hip.«

»Torej povej — torej razjasni se — duša moja!«

»Kako si izbral pravo besedo! Jaz sem

»Torej bi bila naša duša — stvarnica!«

»Saj je tudi — deloma.«

»No — dobro, torej nisi ona, katero sem imel prej, — ti si drug individuum.«

»Ah individuum! To je pojm tvojih fizičnih pogledov. Jaz nimam res onih atomov, katere sem imela za časa življenja, — pa pravim ti, da obstojim s tvojo pomočjo. Ali vidiš, da sem duševno ista kakor prej? Res je, to more biti le s pomočjo tvoje duše, katere se mora v to svrhu deliti v dve bitji, od katerih ena prevzema v se vse, kar se tiče mene. V stanju, v katerem si sedaj in ki te je daleč odmaknilo od tvojega normalnega fizičnega čustvovanja — v tem stanju ti je možno vse. — Ne glej me vendar tako začudjeno. Kar ti pripovedujem, moreš videti vsaj približno in do neke meje sliče vsaki dan, bilo v fizičnem svetu, bilo v stanju, katero se deloma dotika transecedentnega sveta. Mar se ti ne godi baš tako v sanjah? Ne vstvarja-li ti duša tamkaj različna bitja? Ali vzemi pesniško domišljijo! Zakaj ne more tudi tukaj jedna duša misliti in čutiti, govoriti za razne individue, protivne značaje, davno minule pojave? — Evo — vidiš, z možjo tvoje duše more biti, da stojim tukaj in bitstvujem!

(Pride še.)

Današnja seja zbornice je določena za volitev, a še včeraj je vladala ista konfuzija in negotovost kakor prvi dan zasedanje. Prava slika parlamentarnih razmer, kakoršnja — ne bi smele biti. Tudi ob tem vprašanju se kaže kaj očito vsa usodnost posledice, ki so nastajale jedna za drugo, ko je vlada hitela razbiti prejšnjo večino, ne da bi bila vedela, kje vzame naslednico! Brez večine pa ni parlamentarnega življenja. Kolikoli laglje bi se bilo rešilo to vprašanje, ako bi imeli gotovo kompaktno večino!

Pa še v nekem drugem pogledu more g. Koerber ravno sedaj videti, kako kolsalno — kmalo bi rekli — neumnost je naredil, ko je razbil prejšnjo večino s pomočjo vsikar poslušnega g. Jaworskega. Vsem znana resnica je, da je to storil le nemški strankam na ljubo, hoté jim ugledati pot v kako «koalicijo», v kateri bi oni igrali prvo violino. No, take koalicije so možne in se dogajajo tudi v drugih parlamentih. Ali previden državnik si mora — zlasti, ako je istej na ljubo podrl nekaj kolikor toliko stalnega in trdnega — najprej ogledati življe, iz katerih hoče sestaviti novo tvorbo: da-li so sposobni za to, da-li je možno — žnjimi vladati?! Tu sloni na gospodu Koerberju neodpustna zamuda: on se je uklonil diktumu ljudij, ki so pač zložni v negaciji in sovražstvu, ki so pa absolutno nezmožni za vsako pozitivno delo, ker ima med njimi vsaka frakcija svoj kurs in ker so si med seboj najintimnejše — nasprotnice. V podiranju so zložni, a čim bi trebalo skupno zidati, hočejo vsaka zidati na drugem koncu. To vidimo tudi sedaj ob vprašanju izvolitve predsednika. Včerajšnje posvetovanje nemških strank o tem vprašanju je ostalo zopet brezvspešno.

Tu kriče pač vsi v jeden glas, koganočejo — da nočejo Fuchsa in nikogar, ki je bil «kompromitiran» po sodelovanju na lex Falkenhayna, ali čeje niso prišli.

Če se pa niti v tem vprašanju ne morejo zjediniti, kako bo še o drugih vprašanjih vse drugačne načelne važnosti?

Nasprotno se godi na strani desnice: Tu se baš ob tem vprašanju kaže tendencija za bližanje skupin jedna drugi. Celo Poljaki, ki ne marširajo baš na krilo desnice, so sklenili včeraj zoper vsako kandidaturu iz vrst levic. Kakor so razmere, bi skupine na desni zložno glasovale za predsednika iz vrst centruma (nemško-konservativnega).

Ako gospod Koerber pregleduje situacijo in zasleduje ter primerja snovanje na desni in levi: ali ga ne boli malce glava ob misli, da je največ on pripomogel do take situacije?!

Danes so imeli izvoliti predsednika. Brzjav se nam brzkone pred zaključkom lista sporoči, da-li so se vendar zjedini v zadnji hip, ali pa so morali volitev odložiti?! Vsa kako pa je parlament, ki mora ob volitvi predsedništva premagovati take težave — bolan parlament.

Hrvatske stranke v Dalmaciji. Katere so za minole državnozborske volitve sklenile začasni kompromis, dogovarjajo se za stalno združitev v jedno samo stranko, kateri bi pristopili tudi zmerni Srbi. Odločno nasprotna tej združitvi je le radikalna frakcija stranke prava.

Povod okolo nas se združujejo, samo Slovenci smo, hvala Bogu, v tako ugodnem položaju, da se lahko koljemo mejsebojno. Da bi vsaj moda toliko uplivala, če že «ni moč» našim strankam, dobiti drugega razloga za slogo. Saj tako radi posnemamo druge narode v vsaki stvari, bilo bi torej res nekam čudno, da bi jim ravno v koristnem ne hoteli slediti.

Zaderskim nadškofom bo baje imenovan stolni prošt sarajevski, monsieur Paulunko.

Hrvatski sabor. »Agramer Tagblatt« trdi, da se hrvatski sabor snide meseca aprila na spomladno zasedanje.

Med predlogami je tudi orožniški zakon in novela k komasacijskemu zakonu.

Burna seja v ogrski poslanski zbornici. Dva člana neodvisne stranke napadala sta v včerajšnji seja kako ostro vlado radi nasilstva orožnikov, ki so ob nemirih, nastalih o državnozborskih volitvah v Maroš-Vasarhelyju, streljali med množico in usmrtili s tem 3 osebe, drugih 9 pa ranili. Izvajanjem obeh govornikov so sledili burni prizori, ki jih je uprizarila opozicija. Vihar v zbornici je bil nepopisen.

Ko se je nekoliko poleglo, govoril je Košut. Prijemal je vlado zelo oistro in za-

hteval, da se uvede stroga preiskava in da se krivci kaznujejo najstrožje.

Njemu so stidili še napadi drugih njegovih pristašev, ki so še huje napadali vlado, ter zahtevali, da enkrat neha svojim starim nasilnim sistemom. Mej govori je bilo neprestano čuti pikrih mejklicev od strani opozicijskih poslancev proti vladi. Po dovršenih govorih pa je vsakokrat nastal grozen spektakel, opozicija je upila, razbijala pultih in razgrajala na vse pretege.

V imenu vlade je odgovarjal finančni minister Lukacs. Obljubil je, da se uvede stroga preiskava in da bodo krivci kaznovani, dodal je pa, da se dosedaj ne ve še nič pozitivnega in da so napadi na vlado radi tega neopravičeni.

Opozicija je zahtevala, da se zasedanje odgodi, dokler se ne izvrši preiskava, ker bo sicer z obstrukcijo preprečala vsako razpravo.

Padeć Saracco-vega ministerstva. V sled nezaupnice poslanske zbornice italijanske podalo je Saracco-vo ministerstvo včeraj svojo ostavko, katero je kralj tudi sprejel.

Ministerski predsednik je sporočil to vest v zbornici poslancev in v senatu. Zasedanje parlamenta se je odgodilo.

Sedanje ministerstvo bo do imenovanja novega kabineta opravljalo tekoča opravila. Kakor naravno, delajo se med italijanskimi parlamentarci najrazličnejše kombinacije o sestavi novega ministerstva, vendar ne ve nihče nič pozitivnega. Nekateri menijo, da se sestava novega kabineta poveri zopet Saraccu, kar pa ni verjetno, in je ta že izjavil, da ne sprejme na novo te naloge pod nikakim pogojem.

Drugi menijo, da nov kabinet sestavi sedanji zbornični predsednik Villa, ki bi se opiral na stranke levice z radikalec vred.

Poroka nizozemske kraljice Viljeline. Včeraj zjutraj se je vršila v Haagu civilna poroka kraljice Viljeline s princem Henrikom Meklenburškim. Poročil ju je v gradu justični minister in na to sta se novoporočenca odpeljala v pozlačeni kočiji (daru amsterdamskih meščanov) v cerkev.

Vojna v južni Afriki. V Haagu se razširja zopet govorica, da ruski car prevzame posredovanje med Buri in Angleži.

Tržaške vesti.

Odbor političnega društva »Edinost« bo imel danes, v petek, ob 7. uri in pol svojo sejo.

Za banket prihodnje nedelje v proslavo petindvajsetletnice lista »Edinost« se je prigrisati najdalje do jutri v soboto opoldne. Priglasiti se je možno tudi v političnem društvu »Edinost«, ul. Molin piccolo št. 1.

Nasvet jugoslovanskemu časopisju. Pod tem naslovom smo prejeli: Gospod urednik! Dovolite mi, da v Vašem cenj. listu izrazim željo, ki mi že tako dolgo sili na dan. Prepričan sem, da tudi marsikomu družemu sili ta želja ter ne vem, da-li je to slučaj, ali pa notorična naša neodločnost in preveliki respekt do vsega, kar je tujega, da se do sedaj še nihče ni odločil propagirati te ideje. Mnogokrat je bilo čitati v slov. listih željo, da bi se ustanovil slovanski korespondenčni biro. To je izvrstna ideja in ako se ta uresniči, se v kratkem času naše slovanske časopise povzpne do one popolnosti, ki mu je potrebna, da bo čim uspešneje delovalo na velikem kulturnem delu, katero mu pripada po njega poklicu. Slovanski korespondenčni biro je tudi moj ideal, ker je pa ta ideal preveč oddaljen, bi hotel nasvetovati tukaj nekaj drugega, kar bi vsaj nam Slovincem (in morda Jugoslovancem sploh) nadomestilo za sedaj jako dragi korespondenčni biro in bi odpravilo vsaj največji nedostatek.

Moj nasvet bi bil ta, da bi se vsi slovanski in eventuelno jugoslovanski upliveniški časniki zjedini v tem, da bi si za prvo in najnujnejšo potrebo preskrbeli skupnega stalnega dopisnika v glavnem mestu največje države, v Petrogradu.

Samo dnevnikov imamo Jugoslovani nad dvajset in ako bi vsaki dnevnik žrtvoval le 20 kron mesečno v to svrhu in drugi manjši jugoslovanski časniki po svojih močeh, nabralo bi se gotovo 400—500 kron na mesec, katera svota bi za sedaj popolnoma zadostovala za to neobhodno potrebno napravo. Koliko bi naše časopise s tem pridobilo, ni težko sklepati, ta naprava dala bi še-le istemu pravi markantni tip, kateri bi ga rešil tistega naziranja vseh svetovnih dogodkov skozi večinoma — nemške naočnike. Ob enem bi

bil ta čin temeljnim kamenom — bodočemu slovanskemu korespondenčnemu biru, do katerega moramo Slovani dospeti na vsaki način prej ali slej, ako se hočemo rešiti tujega upliva. Upam, da ta glas ne ostane osamljen ter da prično tudi drugi razmišljati o tej stvari, da se na ta ali drugi način slednjič realizira.

Za sedaj ostanem le pri teh principijelnih nasvetih, ter si pridržujem staviti pozneje, ako bi se za stvar pojavilo zanimanje, konkretnije predloge.

Ob priliki 25-letnice našega lista piše zagrebški »Obzor«: »Bratski politični list »Edinost« je izšel te dni v svečani obliki. Slavlil je zasluženost slavje: 25-letnico svojega obstanka, svojega naporega dela v borbi za idejo svojega naroda. Preživel je težkih časov v tej borbi, no, ponosna more reči, da ni nikdar klonil, niti pustil iz roke zastave, s katero je šel v boj proti sovražnikom svojega naroda. Slovenci in Hrvatje mu to radostno priznavajo, videči v njem glasnika svojih pravic na izpostavljeni točki domovine. Neumornim delom za probujanje svojega naroda se je razvil mali listič, ki je početkom izhajal dvakrat na mesec, v ugleđen dnevnik. Sad njegovega delovanja, združenega z naporom delovanja istoimenskega političnega društva, pokazale so najbolje tržaške volitve. Dal Bog, da bo tako tudi v bodoče v vedno večji meri, dokler ne prispe slednjič dan pravice in zmage! S to željo spajamo tudi mi svoje čestitke »Edinosti«.

Praška »Politika« pa piše: »V razvoju lista se zrealiziral razvoj tržaških Slovencev. Narod se je vzbujal, se je utrdil za borbo in je zlasti o zadnjih volitvah v V. kuriji dosegel sijajen moralni uspeh, ki ob enem bengalično osvetljuje ponarejanja od strani vladajoče italijanske stranke povodom ljudskega štetja v rubriki o občevalnem jeziku. Da Slovenci niso mogli zopet pridobiti mandat v III. kolegiju — ki je bil nekdanj v njih rokah — je bil kriv neki... (tu sledi stavek, katerega nočemo zapisati z ozirom na naše ti kovne razmere.) Cela vrsta fakinov, od katerih seveda nijeden ne plavčuje ni noviča davkov, je bilo kar hkratu povišanih v meščane »fedelissime« in treba sedaj, ako hodijo okolo uličnih oglov, previdno mimoiiti, ker sicer bi se lahko zadeli ob kakega — »tržaškega meščana«. No, tudi take »umetnosti« bodo premagane, v to jamči vztrajno delo društva »Edinost« in njega organa. Ta zločnost tržaških Slovencev je poseblo razveseljiva prikazen v času, ko so se Slovenci v dveh deželah, v katerih imajo pretežje, ločili po strankarskem prepiru, radi katerega prepira so slovenske manjšine v drugih deželah brez varstva prepuščene same sebi — v kolikor niso smatrale za umestno, da bi strankarski prepir prenesle tudi medse. Temu strankarskemu prepiru bodo končno brezobzirno žrtvovali tudi interesi slovenskega skupnega naroda po razcepljenju slovenske delegacije v državnem zboru. Tem veseleja je naša udeležba na slavlju »Edinosti«, kateri izrekamo najpriščneje čestitke k nadaljnjemu boju za Slovanstvo ob Adriji. Dolga je še pot do končnega cilja, ali dose-danji uspehi »Edinosti« so nam v jamstvo, da bo dosežen ta cilj. Hrabrim boriteljem naš bratski pozdrav!

Pogreb Andreja Mušiča. Ubogi naš Andrej! Kako dober si bil v življenju, kako skromen, kako tih! Ali naj si bil ozlovoljen ali zadovoljen — nikogar nisi vznemirjal. A glej, po tvoji smrti so se ljudje vznemirjali radi tebe! Prijatelji niso ti smeli skazati tributa ljubezni, ni na ulici, ni v cerkvi! Tvoji sorodniki, tvoji dobri oči, ki te je tako neizmerno ljubil, Tvoje sestre, ki se tope za teboj v žalosti, vsi so želeli, da bi v domači grudi snival večni sen. Vse je bilo že prirejeno, da Tvoje smrtne ostanke prepeljejo v omiljene Ti Senožee; od strani tržaških oblasti ni bilo nikake ovire; prijatelji so se pripravljali, da Te spremijo do Opčin, da Ti v tamošnji cerkvi zapoje žalostinko in pomolijo za pokoj blage duše Tvoje; v Senožeah se je že zbiralo ljudstvo na žalosten, ali vendar ljubezni poln in ganljiv prizor, roditelji in sorodniki so koprnili, da Te vidijo še enkrat... kar je došla brzjavka v Senožee, da je okrajno glavarstvo v Postojni prepovedalo prevoz trupa v Senožee, ker da je pokojnik umrl na kužni boleznj...!

Potrto v Senožeah vsled te vesti — zlasti pa v rojstni hiši pokojnikovi — je bila neopisna, vršili so se prizori, ki so pretresali dušo. Tako nam je zatrdila včeraj gospa sestra pokojnikova.

In potem se je začel križev pot prijateljev in sorodnikov v Trstu, da bi vendar izposlovali prevoz. Vse zastoj.

V tem je napočil četrtek, Mušič pa je umrl v nedeljo. Tisti mirni, skromni Mušič, katerega je bil v življenju sam božji mir, je moral čakati 4 dni, da ga polože k večnemu pokoj.

Včeraj popoldne smo ga torej sproveli tja ven na pokopališče pri sv. Ani. Ni nas bilo dosti, v malo vozeh smo sedeli vsi. Ni bilo krivo temu slabo vreme — prijateljstvo, ki je spajalo Mušiča z nešteti prijatelji, ne pozna izgovora o slabem vremenu — ampak vzrok je bil ta, da v negotovosti, ki je vladala do včeraj, ni bilo moči obvestiti skoro nikogar.

Ali ta mala družba je bila družba resničnih žalovalcev. Globoka žalost je odsevala z obraza vsem in iz slehernega očesa je rosila solza... nikdo se je ni mogel ubraniti, ker trenotek je bil pretresljiv, ko je duhovnik na pokopališču odmolil zadnje molitve za dušo pokojnika in blagoslovil njega zemske ostanke in ko je prišel trenotek za nas, da se poslovimo od najprijetnejšega vseh prijateljev, od značajnega moža, zvestega sinu svojega naroda, tihega, skromnega ali zanesljivega sotrudnika na polju našega razvoja, in da mu zakličemo: Počivaj v miru, dragi Andrej, tvoj spomin ostane neizbrisen mej nami...!

V kateristiko ovir, ki so se delale prevozu Mušičevega trupa v Senožee najzabeležimo tu: da so ga prijatelji slobodno obiskovali med vso boleznijo, da so mu zatislili oči, da so ga oni (in sploh vse občinstvo) slobodno obiskovali tudi mrtvega, da so se na krati storile vse previdnostne odredbe in — to poudarjamo posebno — da smo ga tudi včeraj pokopali z vsemi častmi in obredi, kakor vsakega drugega neokuženega bolnika.

Naše skromno mnenje je torej, da tržaške zdravstvene oblasti — in te menda tudi niso ravno na glavo padle — ne bi bile dovolile vsega tega, ako bi bila nevarnost tolika, kakor si jo je predstavljalo okrajno glavarstvo v Postojni...! Ostalo naj si mislijo cenjeni čitatelji!

Eviva Hortis! Pišejo nam: Kako bi človek ne zaklical prav iz srea: Via Hortis? Vsi naši možje, ki so bili prisiljeni klicati »Eviva Hortis!« — kričali so na vse grlo: »Via Hortis«. — »Viva in »Via« — je že tako podobno, da ne moreš razločevati. Niso-li imeli naši popolnoma prav, ko so se drli na ves glas: »Via Hortis«, da so na tak način dokazali ono imenitno »affermazione italiana« Trsta in okolice?!

Jaz pa nočem dokazati te »affermazione« — temveč raje zakričim na vse grlo »Eviva Hortis« — in mojemu klicu se gotovo pridruži tudi ona žena, ki je spoznala tega Ortiša.

Poslušajte me torej: Naša ženska je bila v mestu. Nasproti jej je prišel neki gospod, katerega n' poznala. Ko je ta gospod zagledal našo okoličanko, začel je pljuvati in kričati: »Poreha di una sciava«.

Pomislite le to, dragi čitatelji, da naša žena ni dala najmanjšega povoda temu gospodu, da bi se bil jezil nad njo, ampak šla je mirno svojo pot in ni niti pogledala tega gospoda.

A kar je onega gospoda privedlo do pljuvanja in zmerjanja nad našo pošteno slovensko ženo, je bilo jedino to, ker naša žena je bila oblečena kakor okoličanka. To je bilo zadosti za onega gospoda, da jo je žalil na tak umazan način.

Da naša poštena slovenska žena ni mogla molčati na take nesramne napade, misli si lahko vsakdo. Nasula jih je temu laškemu gospodu, kar mu jih je šlo. Navzoči so bili tudi nekateri drugi laški gospodje, ki so gledali ta prizor. In izstopil je gospod iz vrste navzočih laških gospodov in rekel naši ženi (seveda po laški):

«Veste, kedo je oni, ki Vas žali?»
Naša žena: «Ne poznam ga, ne».
Gospod: «Ta je Hortis».
In da bi jaz ne zaklical sedaj: »Evvi va Hortis«?!

Dopisnik.
Ljudsko štetje. Jurišević Josip iz sv. M. M. Zgornje št. 98 nam poroča: Dne 5. t. m. je prišel magistratov uradnik k ženi imenovanega ter zahteval podatke za ljudsko štetje. Žena je bila takoj pripravljena storiti svojo dolžnost, samo da gospod uradnik vpiše na slovensko-nemško polo in v slovenskem jeziku. Ker je gospod uradnik iz-

javil, da ne zna slovensko in da bo žena kaznovana na 40 kron, ako ne pove, o čemer bo vprašana, se je stvar završila s tem, da niso popisali ničesar. Predno pa je uradnik odšel, je rekel:

»Je-li boljše, da mož zgubi »žrnado«, nego da bi vi povedala, kar vas vprašam!«

Ljudje se sploh pritožujejo, da se ta go-spoda vede nekoliko preveč arogantno!

Dospelši v hišo, in to mnogokrat neposredno pred ali po obedu, je prva njih skrb, da pravijo: »Signora, la disbrati sta tavola!« (Gospa, pospravite to mizo).

Dostavimo še, da je žena gori imenovane rekla, naj jej pustijo polo, da jo nje mož izpolni, česar pa niso storili! Sedaj pa gotovo vdobe slovensko-nemško polo!!

Onemu »Bernja«, ki hodi s »komisarjem« in ki je rekel, da je vse eno, laško ali slovensko, povemo, da ne potrebujemo takih učiteljev, kakoršen je on, ker smo se že toliko učili, da vemo, kaj je slovensko in kaj laško!

Narodne pesmi v okolici. Zadnja čitalniška maškara v Škedenju, ki se je vršila minole nedelje, odlikovala se je od prejšnjih posebno s tem, da so se na isti veselo prepevale nove narodne pesmi. Nismo se motili v svojih nalah; idejo, ki sti jo oživel »Vesilec« in »Slava«, vspela je nad vsako pričakovanje. Narodne pesmi so se brez vsakega usiljevanja tako udomačile in omilile narodu, da so sedaj — gola resnica — popolnoma izginile nemoralne laške »canzonette« iz prvega okoličanskega okraja (Škedenj in sv. M. Magdalena). Naše narodne pesmi so se v kratkem času tako razširile, da jih pojejo — česar ne bi bili nikoli pričakovali — v Škedenju celo Italijani sami.

Pričakujemo, da se po vsem tržaškem ozemlju v kratkem poprimajo te lepe ideje, ki se je v prvem okraju vsled zasluge »Slave« in »Vesilec« tako krasno uresničila. Ne moremo si kaj, da se ne bi tukaj hvaležno spominjali predsednika »Vesilec«, Ivana Godine-Fuli, ki je to lepo misel sprožil in predsednika »Slave«, Antona Miklavca, ki ga je v tem tako izdatno podpiral.

Narodne pesmi uplivate bodo posebno v dveh obzirih na naše ljudstvo.

Prvi odpravijo laške pesmi in bodo med narodom vzbujale in krepile narodno zavest; drugi pa povzdignejo v narodu moralni čut, ki je v nevarnosti, da ga bližina naših »vrlih« sosedov okuži s svojo »kulturo« in posebno s svojimi skrajno nemoralnimi pesmimi a la »luna«.

Torej narodnjaki, vzemite si k sreči vse te razloge in delajte, delajte! Vaš trud bo narod blagoslovil!

Današnja vožnja parnika v Benetke izostane.

Sneg je pobelil sinoči vse bližnje hribe okolu Trsta.

Primitve ga! Sinoči sta prišla v Bajčevo prodajalnice oglja (ulica Molin grande št. 5) ravno v času, ko je gospodar zapiral, dva sumljiva človeka.

Na Bajčevo vprašanje, česa da želita, sta lopova pograbila gospodarja, vrgla na tla, zamašila mu usta z ruto in potem je eden od teh dveh poštenjakov skočil k durim ter jih zaprl. Potem je jeden tiščal ubozega Bajca na tleh, drugi mu je pa pobral iz žepa okolu 60 kron in na to sta jo popihala. Bajce je kmalu ustal ter tekkel za njima, klicaje po poti, naj zgrabijo tatova.

Jeden polic. stražnik je to opazil ter se spustil tudi on za tatovoma. Jednega bi bil kmalu prijel, ali ta si je hitro pomagal s starim receptom ter začel upiti: »Primitve tatu!«

Stražnik se je res dal premočiti in tekkel mimo njega, da uлови hitrejšega tatu, kar se mu je tudi kmalu posrečilo.

V trenutku pa, ko ga je hotel prijeti, potegnil je tat nož in hotel zabosti stražnika, ki se je še pravočasno izognil, a tat je porabil te trenutke, da je zopet zbežal. Sledilji ga je stražnik čez nekoliko časa zopet ulovil ter s pomočjo drugega stražnika odpeljal v ulico Tigor.

Iz pred sodišče. Na tukajšnjem dež. sodišču se je vršila včeraj razprava proti Justu Vrabeu, imenovanem »Brenta«, ki je bil obdolžen, da je v družbi z drugimi napadel in okral 50-letnega Celestina Panlato. Ker pa so priče izjavile, da je bil Paulato istega večera, ko se mu je pripetilo, zelo pijan, tako, da ni mogel spoznati napadalcev, predlagal je obtoženčev branitelj, dr. Sevastopulo, da naj ga sodišče reši obtožbe. Sodni dvor je pripoznal braniteljevo izjavo, ter je Vrabea — izpustil.

Dražbe premičnin. V soboto, dne 9. februarja ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbе tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Canale št. 7, hišna oprava; v ulici Farneto št. 36, in v ulici Cecilia št. 4, bicikli; v ulici S. Giovanni št. 1, in v ulici Nuova št. 20, zrcalo in razna; v ulici Giulia št. 11, hišna oprava; v ulici del Teatro št. 1, hišna oprava; v ulici Stadion št. 13, hišna oprava.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri jutraj 6.2, ob 2. uri popoldne 3.8 C°. — **Tlakomer** ob 7. uri jutraj 760.1. — **Danes** plima ob 11.9 predp. in ob 11.53 pop.; oseka ob 5.8 predpoludne in ob 5.30 popoldne.

Plesni venček »tržaških gospa«, ki bo jutri dne 9. februarja, bo povsem navaden in nikakor ne v secesijonističnem stilu, to se pravi: volili bodo gospodje. Priti je v promenadni toaleti.

Za loterijo, ki bo na plesnem venčku, so podarile nadalje: gospica Milka, dr. Krekovo skladbo »Pod oknom« in 100 razglednic, g. Marija Skrinjar, galanterijo za vitke in g. Maša Gromova šivalno garnituro. Prosi se nadaljne darove pošiljati v »Slovansko Čitalnico«.

Ga. Matilda Klodič pl. Sabladsky 2 krasno vezani knjigi Pavline Pakkove, 1 etni s finim parfumom, eno šatulo bombončkov in »klubuk« sladkorja poln pisalnega papirja.

V počestvenje spomina pok. Mušiča je daroval ženski podružnici gospod Janko Knavs 10 K, g. dr. Mandić 5 K.

Gč. A. L. mesto cvetke na prerani grob Andreja Mušiča 2 K., v isti namen gospod Anton Šorli 5 K.

Za možko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda je daroval General 9, ker se ni mogel udeležiti trgovskega plesa, 2 K.

Vspored velike veselice, ki jo priredi pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah v nedeljo dne 10. februarja 1901 v veliki dvorani »Narodnega doma«, je sledeči: 1. Laharnar: »Bratje v kolos«, moški zbor. 2. H. Volarič: »Slovan na dan«, mešan zbor. 3. H. Volarič: »Oj z Bogom ti planinski svet«, možki zbor s samosplovom tenorja. 4. »Dalmatinski šajkaš«, dvosplov tenorja in baritona s spremljevanjem orkestra. 5. Mat. Hubad: a) »Potrkan ples«, b) »Čukova ženitev«, mešan zbor. 6. M. Vilhar: »Servus Petelinček«, šaloigra v enem dejanju. 7. Ples. — Začetek veselice točno ob 5. uri popoldne. Vstopnina na veselico 50 stot., za osebo; sedeži I. reda 40 st., II. reda 20 st., k plesu za možke 1 K in ženske 40 st. Na veselici in plesu svira orkester. — Ker je čisti dohodek namenjen za popravilo društvenega odra, se preplačila hvaležno sprejemajo. Na obilno udeležbo vabi

odbor.

Pevsko društvo »Lipa« v Bazovici vabi na veselico s plesom, katero priredi v nedeljo, dne 10. februarja v dvorani gostilne B. Križmančiča.

Vspored: 1. Anton Nedved: »Ljubezen in pmlad«, možki zbor. 2. H. Volarič: »Divja roža«, dvoglasen ženski zbor s spremljevanjem orkestra. 3. Bojan: »Strežnik«, deklamuje gč. Zorica Razmova. 4. Dr. B. Ipavie: »Kdo je mar«, veliki možki zbor s samosplovom in dvosplovom tenora, basa in baritona, s spremljevanjem orkestra. 5. M. Hubad: »Potrkan ples«, mešan zbor s spremljevanjem orkestra. 6. Dav. Hostnik: »Dva gospoda jeden sluga«, burka s petjem in glasbo v enem dejanju; glasbo priredil H. Ražem. 7. Ples in slobodna zabava.

Na občno željo se bo zopet pel veliki zbor »Kdo je mar« in nove narodne pesmi. Sviral bo vojaški orkester 97. pešpolka. — Začetek veselice ob 5. in pol uri zvečer. — Vstopnina: na veselico za osebo 60 stot. Sedeži I. vrste 40 stot., II. vrste 20 stot. Na ples: možki 1 K 60 stot., ženske 1 K.

Uljudno vabi O d b o r.

NB. Med točkami pele se bodo »spremljevanje orkestra na vabilih ponajisnjene« nove narodne pesmi, ki so bile nagrajene dne 30. grudnia 1900. v Škedenju.

Vesti iz ostale Primorske.

× Na občnem zboru bralnega in pevskega društva »Slavec« v Riemanjih ki sa je vršil minolo soboto dne 2. februarja, sestavil se je sledeči odbor: g. Ivan Žuljan predsednikom, Mihael Berdon

podpredsednikom, Rudolf Pregare tajnikom, Peter Kuret blagajnikom, Lovro Berdon, Josip Kuret, Jurij Pregare odbornikom. Po zborovanju je »Slavec« zopet veselo prepeval. Veseli »Slavec« je obiskalo tudi nekaj navdušenih rodoljubov iz sv. Ivana tam od Trsta. V spomin na ta sestanek in na 7. »Slavčev« zborovanje je g. Rudolf Pregare nabral za družbo sv. Cirila in Metoda svotico 5 kron 20 stotink. Premišljevalo se je, katera podružnica je potrebnejša. Gledali smo v Trst, gledali v Istro. Prišli smo do sklepa, da je potreben Trst, pa tudi Istra, kajti: v Trstu nočejo znati za slovenske šole, v Istri pa znajo za italijanske. Zato se je svota razdelila po bratovsko: polovico dobi ženska podružnica v Trstu, drugo polovico pa družba za Istro.

× Šolsko podporno društvo v Sežani vabi na veselico s plesom, katero priredi v nedeljo, dne 10. februarja 1901 v hotelu pri »Treh kronah«. — Med točkami svira Venclov kvintet. — Začetek veselice točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina k veselici 50 stot., k plesu 1 K.

Ker je čisti dohodek določen v blag namen, se radodarnosti ne stavijo meje.

× Posojilno in konsumno društvo vknjižena zadruga z omejenim poroštvom pri Pobegih uljudno vabi svoje združnike in vse prijatelje društva k rednemu občnemu zboru, kateri se bo vršil v soboto 16. t. m. ob 6. uri zvečer v društvenih prostorih.

Dnevni red je sledeči: 1. Poročilo tajnika. 2. Poročilo blagajnika. 3. Odobrenje računskega sklepa in bilance za leto 1900. 4. Volitev društvenega nadzornišstva za leto 1901. 5. Razni predlogi in nasveti. 6. Prosta zabava.

Za odbor:

Rudolf Pečarič, načelnik.

× Pevsko bralno društvo »Slovenec« v Borštu vabi na veselico s plesom, ki jo priredi v nedeljo, dne 17. februarja v dvorani g. Iv. Žrjava v Borštu št. 1.

Vspored: 1. Fr. Ferjančič: »Pozdrav«, poje možki zbor. 2. J. Aljaž: »Večer«, poje mešan zbor. 3. N. N.: »Rabeljsko jezero«, deklamacija. 4. J. Žirovnik: »Večerna«, poje mešan zbor. 5. Hr. Volarič: »Nose«, šaliv zbor, poje možki zbor. 6. J. pl. K.: »Kateri bo«, igra. 7. Ples in slobodna zabava. — Med točkami in pri plesu svira domača godba. — Začetek veselice točno ob 4. uri popoldne.

Ustopnina na veselico za osebo 25 nvč., sedeži 10 nvč.; na ples, za možke 50 nvč. in ženske 30 nvč.

Vesti iz Kranjske.

* Potres na Dolenjskem. »Slovenec« poročajo iz Dobruhi, da so občutli tam dne 4. t. m. okolu 10. ure predpoludne precej močan sunek, kateremu je sledilo kratko vibriranje. Smér je bila od jugozahoda.

* Uboj. V ponedeljek je v Kranju neki mladenič zaboden tako nesrečno, da je umrl na mestu.

* Slovensko gledališče v Ljubljani. V torek dne 12. t. m. pela se bo prvičkrat Wagnerjeva opera »Lohengrin«.

Razne vesti.

Poroka ameriških milijonarjev. Minolega meseca se je vršila poroka med 44-kratim milijonarjem Alf. Gwynne Wanderbiltom in Elsie French, ki je prinesla še 8 milijonov dote. V cerkvi so bili zbrani vsi »najbolji krogi«, vladajoči nad milijoni ameriških delavcev; tu so bile ženske v oblekah s tisočimi dijamanti, možje, ki posedujejo železnice, rudnike in cele dežele, bankirji in druge slične pijavke. Njih hčere so bile okrašene z zlatom in dragim kamenjem, katero samo je več vredno, nego marsikatero premoženje bogatinov spodnje vrste. Gwynne Wanderbilt gotovo ni mislil v svoji sreči, koliko tisoč njegovih ljudi mora s smrtno nevarnostjo pomnoževati njegove milijone. Cerkev je bila spremenjena v rajski vrt, tu so bile zastopane najkрасnejše cvetke našega juga in solčne Brazilije.

Samo evljičice so stale več svoto denarja, nego je zasluzi 1000 delavskih rodbin v jednom tednu. Prad cerkvijo, v kateri (po evropski modi) ni smel nihče razun gostov, nabralo se je polno občinstva, ki je pod nadzorstvom policajev »smelo« obšudovati bo-

gato opravljene sluge in voznike bogatinov.

Iz Bostona in New-Yorka so se pripe-ljali omenjeni sluge z vso opravo in potrebnim orodjem v treh posebnih Wanderbiltovih vlakih. Po poroki so odšli svatje v krasno palčo gospe French, kjer jih je pričakoval »lunch« — toda kakšen! Želvino meso po 5 dol. funt, azijske kokoši po 20 dol. jedna, divji indijski fazani, sploh najdražja jedila in vina. Takoj po zajutruku sta se Wanderbiltova odpeljala s svojim vlakom na ženitovansko potovanje po Ameriki.

Elsie French je hči pokojnega predsednika Manhattan Trust Co, ki je ostavil 15.000.000 dol., od katerih je polovico dedovala Wanderbiltova nevesta.

Brzobjavna poročila.

Iz državnega zbora.

DUNAJ 8. (B.) Nemške stranke na le-vici objavljajo izjavo, glasom katere so se nemške stranke — izvemši klub centrum — združile za program, obsežajoči pogoje o tolmačenju poslovnega reda in po katerim bi bila nemška ljudska stranka v interesu zmnožnosti zbornice za delo pripravljena kandidirati Pradeja (nemški liberalce) za predsednika. Mej pogoji so tudi taki, ki zahtevajo, da se vse stranke zbornice obvežejo pošiljati svoje zastopnike na predsedniške konference, na katerih se bo določala praktična razdelitev del.

Prade je pridodal svoji kandidaturi goj, da se ta program priobči tudi drugim strankam zbornice in da mu iste na podlagi tega programa dajo svoje glasove. Nemške stranke so pritrdile temu nazoru.

Napadi v »Slovenec«.

DUNAJ 8. (P.) Brezprimerno strastne napade v sinočnem »Slovenec« na hrvatske postance — zlasti pa na Spinčiča — obso-jajo celo tukajšnji zmernejši pristaši »Slovenčevi«.

Splošno veselost pa je vzbudila trditev, da je sedaj — ko je Šusteršiču malo izpodletelo — nastal razpor med slovenshim in hrvatskim narodom.

Vojna v južni Afriki.

BRUSEL 7. Nova poročila potrjajo, da so Buri res udrli na portugalsko ozemlje in da so deloma porušili železnico ob zalivu Delagoa.

Prva slov. zaloga pohištva

iz odlikovanih in svetovnoznanih to-varn v Solkanu in Gorici

Antona Černigoj-a

se nahaja

v Trstu, Via Piazza vecchia (Rosario) št. 1.

(na desni strani cerkve sv. Petra).

Konkurenca nemogoča, ker je blago iz prve roke.

Aleksander Levi Minzi

Prva in največja tovarna pohištva vseh vrst

• T R S T •

TOVARNA:	ZALOGE:
Via Tessa,	Piazza Rosario št. 2
vogal	(solsko poslopje)
Via Limitanea	in Via Riborgo št. 21

— MOM —

Velik izbor tupočarij, zrcal in slik. Izvršuje naročbe tudi po posebnih načrtih.

Cene brez konkurence.

ILUSTROVANI CENIK ZASTONI IN FRANKO Predmeti postavio se na parobrod ali železnico franko.

OBUVALA!

PEPI KRAŠEVEC

pri cerkvi sv. Petra (Piazza Rosario) pod izobrazbo priporočila svojega

bogato zalogo raznovrstnega obuvala za gospode, gospe in otroke

Imate naročbe po izviru v tujini dneva. Odpošiljatev je pošiljal prista.

Prevezma vsako delo na debelo in drobno ter izvršuje iste s največjo natančnostjo in točnostjo po konkurenčnih cenah.

Za mnogobrojne naročbe se priporoča

Josip Stantič

sv. mojster

Dunajska filjalka
Bankine vloge na knjižice s 4%.
 Bankinica, brezno posredovanje, posojila na vred-
 nostne papirje, menični eskompt, vinkuliranje in
 razvinkuliranje obligacij.

Živnostenská banka
 na Dunaju, I., Herrengasse 12.

Glavnica v akcijah 20.000.000 K.
 Reservni zaklad nad 7.000.000 K.
 Centrala v Pragi.
 Podružnice v Brnu, Plznu, Budejovicah, Pardubicah,
 Taboru, Benešavi, Iglavi, Moravski Ostravi.

Važno za vsakega!

Razprodaja!

Po nečuvno nizki ceni
 se dobi za samo

2 gl. 95 nč.

krasna garnitura ob-
 stoječa iz

14 krasnih drago-
cenih predmetov

in sicer:

- 1 ura od 1. klase, Anker remont. (na željo tudi posteljni)
- 1 krasna goldin ali nikljasta okropna veržica s privesom. Pariški sistem.
- 1 goldin igla, za kravate z inštit. briljanti.
- 1 par gumbov za manšete, znamka "Garantie".
- 1 garnitura (5 komadov) gumbov za srajce in ovrtačke.
- 1 par uhanov iz pristnega srebra, uradno puncir.
- 1 goldin prstan s krasnim kamenom.
- 1 žepno ogledalo v etvilju.

Vseh 14 krasnih in vrednostnih pred-
 metov z uro Anker-Remont vred pošilja le
 za 2 gl. 95 nč. s povzajem ali po naprej
 poslanem denarju, trdka

BRÜDER HURVIZ

Krakovo - Stradom 17. - Krakovo

Neodgovarjajoče sprejem v 8 dneh nazaj in
 povrnem denar, vsled česar nima kupec nikakega rizika.
 Bogato ilustrovani cenik raznovrstnih drago-
 cenosti brezplačno in franko.

Razprodajalci in agenti se sprejemajo.
 Vsak kupec vdobi v dar brezplačno krasen
 žepni album s 15 razglednicami mesta Krakovo.

Zaloga cementa

je na prodaj po nizki ceni. Kupčija
 donaja lep dobiček in je posebnost pri-
 pravna za kakega slovenskega trgovca.

Več se izve v kavarni Commercio
 pri g. Antonu Šorliju ustmeno ali pis-
 menno.

Podpisani si časti naznanjati slav-
 nemu občinstvu v mestu, okolici in
 na deželi, da je prevzel

Zalogo olja, kisa, mila itd.
 v Trstu, ulica Barriera vecchia 4

Blago pošiljam franko na dom
 po naročbi na debelo in drobno. Po-
 šiljatve na deželo s poštnim povzajem.

Za mnogobrojne naročbe se toplo
 priporoča udani

Josip Gregorčič.

Najbolja prevlaka za podove
 je **Fernolendtov**
bliščeči lak za podove

v četrto nijansah za mehak les, ki pokrije vsako
 prejšnjo prevlako, se ne prilepi, se ga lahko opere in
 je trpežen. Za 10 m. zadostuje 1 kg. po 2 kroni
 v plehasti škatli.

Ces. in kralj. privilegirana
 tovarna kemičnih izdelkov
ST. FERNOLENDT

Zaloga:
Dunaj, I Schulerstrasse št. 21
 Ustanovljena 1832.

Razpošilja se tudi po poštnem povzetju.

Nadaljne specialitete: pisalna in kopirna črnila
 nepremočljive masti za usnje, patentovano sredstvo
 za ohranjanje podplatov "Vandol". Kovinska čistilna
 zmes, srebrne in zlate čistilna mila, laki za usnje in
 bronasti lak kakor tudi vsega sveta najbolje

leščilo (biks)

Cenik pošljem brezplačno poštino pristo.

„Ljubljanska kreditna banka“

v Ljubljani

Spitalske ulice št. 2.

Ugodna prilika.
 IZBOR
NAOČNIKOV IN NANOŠNIKOV
 s pereokopičnimi lečami predpisani od zdravnikov; okovi iz jekla,
 niklja, zlata in srebra po po jako nizkih cenah.

IZBOR
 akromatičnih daljnogledov. Moderne lorinjete po nečuvno nizkih
 cenah in brez konkurence.

Izvršuje se vsakovrstne poprave teh predmetov.

Via Nuova — nasproti lekarne Zanetti — Via Nuova.

Šaljivi

„Brivec“

izhaja v Trstu 6. leto; brije trikrat na mesec.

Program:

Splošno britje kosmatincev, izdajic in
raznih Slovanorčev ter vrhu lega prinaša lepe slike.

Za šalo satiro, kritiko in drugo drobnarijo se plača
letnih šest kron.

MILOŠ KAMUŠČIČ,
 lastnik in urednik.

Ivan Semulič

TRST - ul. Belvedere št. 33. - TRST

priporoča slavnemu občinstvu v Trstu in okolici

kakor tudi po deželi, svojo

bogato zalogo pohištva.

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo najfineje in druge vrste,
 iz trdega in belega lesa. Volnene postelje in prodaja volne v
 vsaki množini. Cene so zmerne in postrežba točna in poštena.

Chief-Office: 48, Brixton-Road, London, SW.

A. Thierry-ja pravo stolistno mazilo

je najjače mazilo, ki oblaži bolečine, jih
 hitro zdravi ter odpravi na človeškem
 telesu vse prirasle izrastke. To mazilo je
 za hribolazce, kolesarje in jezdece ne-
 obhodno potrebno.

Vdobja se v lekarnah.

Po pošti franko 2 lončka 3 K 50 stot. Eden lonček pošlje na poskušnjo s
 cenikom ter seznamom zalog na celem svetu proti predplačilu 1 K 80 st.:

Lokarnarja A. Thierry-ja tovarna v Pregradi pri Rogaten
 (Rohitsch-Sauerbrunn).

Naj se izogiblje ponarejanj ter pazi na zgoranje varn. znamko, ki se nahaja na lončku.

Zaloga z lesom

vsake vrste in mere za mizarje in kolarje;
 zlasti pa kolesne špiče, platišča, karteje, re-
 meljne itd. priporočata

Božič & Stanič

TRST — Via Lazzaretto vecchio 18 — TRST

Najboljši in najpopolnejši

glasovirji (pianini)

se vkupijo najceneje proti takojšnemu plačilu
 ali na mesečne obroke od 16 kron višje (tudi
 na deželo) neposredno pri tovarnarju

HENRIK BREMITZ-u

c. kr. dvornem založniku glasovirjev (pianinov)
 v TRSTU, Borzni trg št. 9.

Svetovna razstava v Parizu 1900 »Srebrna kolajna«, ki je naj-
 višje odlikovanje Avstro-Ogerske za pianoforte.

100 do 300 goldinarjev

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu
 v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez
 kapitala in rizika z razpečevanjem zako-
 nito d. o. g. državnih papirjev in srečk.
 Ponudbe pod naslovom **Ludwig Oester-**
reicher v Budimpešti, VIII Deutschgasse, 8.

C. Klemt.

Tovarna za zatvornice (Jalousien)
 Braunau na Bavarskem.

Priporoča svoja 6-kratno odlikovana no-
 vovrstna lesena zastirala (Rouleaux), in
 žaluzije. — Ceniki gratis.

Agentje

za privatne odjemalce se povsod ščejo.

GOSTILNA

Pri Gambrinusu.

Via Rossetti št. 2

Odprta vsaki dan do polnoči.

Podpisana naznanja slavnemu občinstvu,
 da toči vina prve vrste in sicer:

vipavsko belo po	44 novč.
istersko črno po	40 »
dalmatinsko po	36 »
brijsko rebulo po	44 »
in izvrstno senožeško pivo po	24 »
Kuhinja preskrbljena je vedno z gorkami in mrzlimi jedili, ter stane:	
kosilo s prikuho	18 novč.
porejja pečenke s solato	30 »
kuretnina in teletina cvrta	
porejja	30 »

Vse druge jedi po jako nizkih cenah
 Za obilen obisk priporoča se slav. slo-
 venskemu občinstvu udana

Marija Butkovič.

Zaloga pohištva in ogledal

RAFAELA ITALIA

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, in spalnice
 sprejemnice, žimnic in peresnic, ogledal in
 železnih blagajn, po cenah, da se ni bati
 konkurence.

POZOR!

Kdor potrebuje izvrstni

portlantski cement

in

hidravlično apno (Romano)

prve vrste, vdobi ga vsaki čas v zalogi

Marino Lukša

na Proseku pri Trstu.

Cene ugodne.

Posojila na vrednostne papirje proti
 nizkim obrestim.
 zavarovanje proti kurzni izgubi.
 Promese k vsem žrebanjem.

Nakup in prodaja
 vseh vrst rent, državnih papirjev, za-
 stavnihi pisem, srečk, novcev, valut itd.
 po najkulantnejših pogojih.

Sprejemanje denarnih vlog
 na vložne knjižice, na tekoči račun in
 na girokonto s 4 1/2% obrestovanjem od
 dne vloge do dne vzdiga.
 Eskompt menjio najkulantneje.
 Borzna naročila.